

عن علي بن الحسين عليه السلام قال:

﴿لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي طَلَبِ الْعِلْمِ لَطَبُوهُ وَ لَوْ بِسَفْكِ الْمُهْجِ وَ خَوْضِ اللَّجَجِ﴾

الكافي، جلد 1، صفحه 35

امام خامنه‌ای مدظله‌العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی،
وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. 1398/9/24

عنوان:

ذکر کدامیک کفایت از ذکر دیگری می‌کند؛ اعم یا اخص؟

شناسنامه مطلب	
e-m-127	کد مطلب
	موضوع
علمی/علوم عقلی/منطق/کمک آموزشی/المنطق/سؤال و تمرین	رده
آرایه تصدیق، آرایه تکرار، نقد متن، عموم و خصوص مطلق، نسب اربعه	برچسب
محتوای این فایل، پاسخ به تمرین 162 از تمارین کانال کاربرد علوم حوزوی در پیام‌رسان ایتا است.	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

تمرین:

برخی از کتاب‌های ادبیات فارسی مقطع متوسطه بعد معرفی دو آرایه تکرار و تصدیر گفته اند: «گاه در یک بیت، تکرار و تصدیر با هم دیده می‌شود که ذکر تکرار کافی است زیرا هر تصدیر نیز نوعی تکرار است.»

آیا عبارت این متن درست است؟

پاسخ تمرین:

جمله اخیر مطلب درستی است و هر تصدیر، تکرار است و این یعنی اینکه تصدیر اخص مطلق است. لذا می‌توان نتیجه گرفت که ذکر تصدیر کافی است و نه ذکر تکرار چون که اخص هر جا باشد اعم هم هست و لاکس.

علت اینکه در نتیجه چنین آمده که ذکر اعم کافی است از این باب است که می‌خواهد بگوید اعم نسبت به اخص لا بشرط است و اخص مشروط به شیء اعم است و لا بشرط یجتمع مع الف شرط. پس با ذکر اعم، همیشه مجال انتقال به اخص هست اما با ذکر اخص، مجال انتقال به سایر افراد اعم نیست و لذا در ذکر اعم یک وسعتی هست.

لذا ذکر هر کدام از اعم و اخص مطلق به اعتباری مغنی از ذکر دیگری است و می‌توان تعبیر این کتاب را توجیه نمود.